

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511216844
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511216844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Ota Jurča a JUDr. Miroslava Sogu vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 3, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: Q. S., K.. X.XX.XXXX, O. S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária Stropkov, Nám. SNP 7, o 66,02 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, č.k. 10C/32/2012-100 z 28.6.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej účastníkom nepriznáva.

Z a v ä z u j e žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 29,08€, ktorú je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol žalobu, odporkyni nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 86,96 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo 4.7.2007 spoločnosť Slovak Telekom a.s. Bratislava, postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Ide o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o pripojení a následne telekomunikačných služieb v zmysle zák.č. 610/2003 Z.z. poskytnuté žalovanej. Za poskytnuté služby právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej faktúrami z 18.12.2005, 18.1.2006, 19.2.2006 a 18.3.2006 čiastky, ktoré žalovaná neuhradila, takže predmetom konania je nárok na zaplatenie jednotlivých faktúr s úrokom z omeškania v sume 18,25 € a zmluvnou pokutou 6,64 €.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zák.č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa a podľa ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách, a to § 52 ods. 1 OZ, § 53 ods. 1,5 OZ a § 54 OZ. Ďalej vychádzal zo zistenia, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej vznikla 18.3.2006 splatnosťou faktúr, nárok na súde bol uplatnený 11.11.2011, teda po zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote. Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, súd prvého stupňa na túto

námietku prihladal a nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. K námietke žalobcu, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania poukázal na to, že podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba, ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Zdôraznil, že postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami, ako má účastník, na stranu ktorého sa pripojil. K dohode o uznaní záväzku predloženej žalobcom uviedol, že možno mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle dlžníka. Mal za to, že žalobca nepreukázal platnosť a účinnosť predmetnej dohody, navyše mal za to, že dohoda, keby bola platná a účinná išlo by o nekalú prax žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatnú, preto na túto dohodu neprihladal. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania žalovanej, ktorá mala plný úspech, náhradu trov konania však nežiadala priznať, preto jej náhrada trov konania nebola priznaná. Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci po 16,50 € (prevzatie, príprava zastúpenia, vyjadrenie z 29.2.2012 a stanovisko z 15.5.2012), § 10 ods. 1 advokátskej tarify), paušálnej náhrady 1 x 7,41 €, 2 x 7,63 € + 20 % DPH, celkove 96,96 €.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol ho zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu, zaviazat vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania so žalovanou spoločne a nerozdielne, prípadne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podával odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazujúc na ust. 93 ods. 2 O.s.p., § 100 ods. 1 OZ, z ktorých vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník, koná však iba sám za seba, nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať, mal za to, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Podľa jeho názoru subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník, resp. jeho právny nástupca, príp. aj ich zástupca. Zdôrazňoval, že zo samotného znenia § 100 ods. 1 OZ je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník. Vzhľadom na tieto okolnosti bol toho názoru, že súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemal prihliadať, keďže ju uplatnila neoprávnená osoba. Namietal správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania, ktorými vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania. Poukazujúc na ust. § 91 ods. 1,2 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p., § 150 ods. 1,2 O.s.p. zastával názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, nakoľko nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch je samotnou úlohou združenia. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola priznaná vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania je podľa neho zjavne neodôvodnené, má znaky arbitrárnosti. Poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/141/2012. Podľa jeho názoru bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní nadbytočná, jeho právne zastúpenie nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa, aj v rámci súdneho konania. Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/100/2012 a nález Ústavného súdu SR II ÚS 78/03 mal za to, že pokiaľ vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní nebude porušená, pokiaľ nebola priznaná náhrada trov konania preto, že súd ich nepovažoval za účelne vynaložené. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, že združenie má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal na skutočnosť, že v prípadoch, v ktorých združenie samo podáva žalobné návrhy, k právnomu zastúpeniu vôbec nedochádza a je samo spôsobilé na zastupovanie spotrebiteľov v súdnom konaní. Zastával názor, že ak sa združenie rozhodne využívať na zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy samo znášať z vlastných prostriedkov. V tomto smere poukázal na dôvody rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp.zn. 5Co/26/2012, 3Cob/259/2011, citoval časť týchto rozhodnutí, ako aj časť rozhodnutia Okresného súdu Nitra vo veci sp.zn. 25C/58/2012. Podľa neho nie je zrejmé na základe koho iniciatívy vedľajší účastník vstúpil do konania, ako sa oboznámil so spisovým materiálom, keďže vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach. Poukázal na dôvody uznesenia Okresného súdu Bratislava II vo veci sp.zn. 13C/14/2012 Krajského súdu Banská Bystrica vo veci sp.zn. 17Co/91/2012. Citoval časť odôvodnení v týchto rozhodnutiach. Zastával názor, že v konaní vedľajšieho účastníka v podobe jeho

právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O.s.p..

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci - podanie vyjadrenia vo výške 16,60 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,63 € a 20 % DPH v sume 4,85 €, celkove trovy odvolacieho konania vo výške 29,08 €. K tvrdeniam žalobcu v odvolaní v súvislosti s účinnosťou námietky premlčania vedľajšieho účastníka uviedol, že zásadne nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, že nemôže vzniesť účinne námietku premlčania, poukázal na najnovšiu teoretickú publikáciu z občianskeho procesného práva, podľa ktorej námietka premlčania je úkonom z hmotnoprávnej relevanciou, no nemožno ho považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený (komentár Občiansky súdny poriadok I.diel, 2, vydanie autorov Štefček/Ficová a kol.). Poukázal na to, že uvedený právny záver vyplýva aj z judikatúry, a to rozsudku NS ČR sp.zn. 25Cdo/539/2008, sp.zn. 21Cdo/2313/2004. Bol toho názoru, že vychádzajúc z § 93 ods. 4 O.s.p. možno konštatovať, že vedľajší účastník je s výnimkou dispozície s okruhom účastníkom alebo predmetom konania oprávnený na vykonanie všetkých úkonov, ktoré je oprávnený v konaní vykonať účastník, na ktorého strane stojí. Poukázal na to, že čo sa týka iných námietok v konaní pred súdom, ktoré sú hmotnoprávneho charakteru, tie vedľajší účastník nepochybne je oprávnený v rámci obrany vznášať. Príkladom je námietka neplatnosti právneho úkonu. Pokiaľ je prípustné zo strany vedľajšieho účastníka vznášať v rámci obrany v konaní v prospech účastníka, na ktorého strane vystupuje, iné námietky hmotnoprávneho charakteru niet dôvodu v prípade vedľajšieho účastníka nepripustiť za rovnakých okolností možnosť vzniesenia námietky premlčania. K námietke v súvislosti s trovami konania, ktoré mu boli priznané, uviedol, že takisto nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, nakoľko aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých plošne na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Uviedol, že môže preukázať, že v množstve súdnych sporoch pôsobil už jeho vstup do konania pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie začal zastaviť. K argumentácii, že trovy advokáta má hradiť z vlastných prostriedkov poukázal na reálnu skúsenosť, že i keď má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo združeniu finančnú podporu vo výške 4.000 €, takýto finančný príspevok pri objeme činnosti, ktorú vykonáva nepokrýva ani len poštovné výdavky. Teda realita je iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej. Vyslovil stanovisko, že nerozumie prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, prípadne z prostriedkov združenia. K argumentácii o tom, že úkon právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v tomto konaní preukázaným, uviedol, že tento úkon, ktorý si uplatnil, je mimoriadne dôležitým úkonom, zahrňuje v sebe žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii, v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, pridelení spisovej značky, založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu. Tento úkon právnej služby nie je naplný podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko. Oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zastúpenia. Poukázal na to, že s predmetom konania v spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom, teda oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať návrh a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Krajského súdu Banská Bystrica vyjadrený vo veci sp.zn. 15Co/155/2012. Ďalej poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie judikatúrou Súdneho dvora EÚ v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Citoval článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 38 Charty základných práv EÚ, článok 47 Charty základných práv EÚ, poukazyval na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-279/09. Citoval časť z tohto rozsudku, poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 3Co/131/2011. Napokon poukazyval na článok 47 ods. 2 Ústavy. Zdôrazňoval, že k priznaniu trov aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, ak dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka, došlo vo viacerých veciach. Citoval rozhodnutia Krajského súdu Košice, Krajského súdu Prešov, Krajského súdu Banská Bystrica,

Krajského súdu Žilina, Krajského súdu Trenčín, Krajského súdu Nitra, v ktorých mu náhrada trov konania bola priznaná.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca namieta odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec následne aj správne právne posúdil, pokiaľ žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu zamietol.

Vecne správne, presvedčivé, zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, na tieto poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva:

Žalobca namietal, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania, pretože toto právo prislúcha iba žalovanému.

Odvolací súd má za to, že vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený na všetky úkony s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený aj hlavný účastník a tieto úkony robí práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a také isté právo má aj v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane; na tom, že ide o procesné právo nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú tiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, akou je aj námietka premlčania, pretože procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno spájať s tým, či majú pôvod v hmotnom práve, alebo len v procesnom práve.

Tento záver odvolacieho súdu je súladný so záverom NS ČR vysloveným vo veci sp. zn. 25Cdo/539/2008 a sp. zn. 21Cdo/2313/2004.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd má za to, že správne postupoval súd prvého stupňa, ak prihliadal na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom, ktorú považoval za účinnú.

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, odvolací súd dospel k záveru, že aj v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne. Správne súd prvého stupňa vyvodil z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaná bola v konaní úspešná a vedľajší účastník vystupoval na jej strane. Zo strany vedľajšieho účastníka išlo

o účelné vynaložené trovy konania, keďže jeho úkony prispeli k víťazstvu žalovanej v spore z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z tohto ustanovenia je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník, rovnako ako účastník konania, má právo na zastúpenie advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy SR.

Odvolací súd preto konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania a pokiaľ má právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré boli účelne vynaložené.

Z uvedených dôvodov odvolací súd ako už bolo vyššie uvedené potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p, podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej nemohli byť priznané, vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 16,60 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), paušálna náhrada 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), DPH vo výške 20%, t.j. 4,85 €, čo spolu predstavuje čiastku 29,08 €, ktorú je v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.